

Musikbrösten

När Musikbörsen 1975 hade flyttat ner till de nya stora lokalerna i källaren på S:t Eriksgatan 80 skojade jag till det lite.

Jag snackade med Göran Wallander på Screentryckeriet vid Ulvsundaplan, och bad honom trycka ett 50-tal T-shirts med lite annorlunda tryck. Tyvärr har jag ingen av dessa tröjor kvar men du som kommer ihåg hur Musikbörsens logga såg ut kanske fattar att man vid första anblicken inte såg att det inte stod Musikbörsen utan Musikbrösten på dom.

Vi roade oss med att dela ut dom till tjejer med kurvig framsida i samband med att dom köpte något i butiken. Och det var många så tröjorna började ta slut.

En fredag eftermiddag kom Frida i Abba ner och ville låna lite "skrammel", dvs tamburiner, marraccas mm. Abbatjejerna skulle på party nästa kväll och ville sätta lite krydda på discodansen.

Och naturligtvis fick hon låna en påse skrammel och hon var glad att jag gav henne och Agneta två fräscha blåa Musikbörsen T-shirts i specialversion också.

Nästa måndag stod jag själv i kassan när jag hörde hur någon marscherade med bestämda steg nerför den långa trappen. Det var Frida som hade en påse med skrammel med sig. Hon gick direkt fram till mig och gav mig en ordentlig hurring! Haha!

Efteråt hörde jag att dom två tjejerna inte ont anande hade kommit till partyt iklädda mina blåa fina Musikbrösten T-shirts. Och folk hade förstås börjat fnissa bakom deras rygg och till slut kunde dom inte hålla sig längre.

Jag älskar ju Practical Jokes. Det här är bara ett i mängden. Men jag tycker det var ett av dom bästa.

Sno en Londontaxi

Desktop Center hade fått kontakt med en engelsk återförsäljare av vår Desktop Setter fotosättare och företaget skulle ställa ut på en stor tryckerimässa som skulle gå ute i Wimbledon utanför London.

Johan ville hänga med och han ville även ta med sin kompis Chippen som hjälpt till i Desktop Centers butik på Karlbergsvägen på sommaren.

Grabbarna var bara 13 år och tyckte det var toppen att få följa med.

Så vi flög till London och jag hade med mig en fotosättare som bagage, den var ju stor som en resväska ungefär så det var inga problem. Killarna som ställde ut hade resten för att demonstrera den och dom hade även tryckt upp broschyrer på engelska.

Jag och grabbarna checkade in på hotellet som låg uppe i Bayswater. Jag hade bokat en trevlig svit i två våningar, grabbarna skulle bo på övervåningen.

Jag släppte iväg dom på egna äventyr och sade till dom att vara hemma på hotellet igen senast kl 18.00 då vi skulle ut och äta middag.

Jag tog en taxi ut till Wimbledon med fotosättaren och träffade dom två killarna som var våra återförsäljare. Vi lastade in den i deras monter och fixade lite och sedan var det klart.

Dom hade nyligen köpt en gammal Londontaxi att ha som firmabil, det är ju gott om plats och dom hade fått den billigt. Skyltarna satt fortfarande kvar på den och även taxameteren. Dom skjutsade tillbaka mig till hotellet i den och när dom ställt taxin utanför entrén bjöd jag in dom på en liten whisky på hotellrummet. Jag sade till dom att bara haka på när skulle skoja lite med Johan och Chippen sedan.

Vi tog en drink och efter en stund kom grabbarna tillbaka efter att ha gått fram och tillbaka på Oxford street och kollat in stan.

Engelsmännen ville bjuda oss alla på middag och då blev det dags att skoja lite med grabbarna. Jag blinkade till engelsmännen att haka på.

Vi drog på oss ytterkläderna och allihop gick ut på trottoaren utanför hotellets entré där vi ställde oss under det lilla taket som sköt ut. Det duggregnade lite.

- Där står ju en taxi, bra, vi tar den, sade jag och gick fram till taxin som stod på andra sidan gatan och låtsades kolla. Det satt ju ingen i den och jag gick tillbaka till entrén och sade att vi skulle vänta ett tag - taxichaffisen skulle nog komma tillbaka om en liten stund. Vi väntade ett bra tag, säkert 5 minuter. Till sist sade jag till dom andra att vi kan väl vänta i taxin istället så vi inte skulle bli så blöta. Jag kollade att den inte var låst och allihop klev in. Vi tre fullvuxna i baksätet och grabbarna på dom utfällbara sätena man åker baklänges i.

Vi väntade en stund till och jag frågade den som hade kört taxin när vi tog oss till hotellet om han kunde kolla om nycklarna satt i också.

Grabbarna var alldeles tysta.

Han gick ur och in i framsätet medan grabbarna var alldeles skräckslagna och stirrade på mig.

Jag sade till chauffören att vi kunde väl låna taxin en tur, det var ju ingen som verkade behöva den. Han var förstås med på det och startade motorn. Grabbarna var totalt knäckta. Vi kan väl inte sno en taxi!!! Dom försökte ta sig ut genom bakdörrarna men jag och den andra killen höll emot i dörrhandtagen medan taxin

rullade iväg. Killen som körde tyckte det var kul att skrämmas så han gasade och bromsade lite extra hårdhänt när vi passerade korsningarna på väg ner mot Hyde Park.

Vi körde till höger längs parken och chauffören sade "watch out, there is a police car approaching, hide!" och vi alla hukade oss ner så vi inte skulle synas genom taxins fönster. Grabbarna var fortfarande skräckslagna. Han körde med oss en gång till och så sade han att han skulle stanna strax och vi skulle snabbt springa från taxin när den stod still. Alla kastade sig ut och vi sprang längs gatan men sedan kunde vi inte hålla oss längre, vi skrattade som galna och Johan och Chippen fattade galoppen och var skitförbannade. Men dom skrattade förstås också efter en stund.

Vi kom till en trevlig krog och åt en god middag och sedan blev vi körda tillbaka till hotellet.

Nästa morgon hämtade dom upp mig vid hotellet och Johan och Chippen fick en till rundtur på egen hand i London medan jag hjälpte till på mässan.